

Sygn. akt IIK 395/15

Ds. 857/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.09.2015r

Sąd Rejonowy w Zakopanem Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Janusz Kukła

Protokolant sek. sąd. Grażyna Pieczara

przy udziale Prokuratora Zbigniewa Lisa

po rozpoznaniu dnia 22.09.2015r sprawy

K. A.

urodz. (...) w Z.

c. W. i A. z d. Chramiec

oskarżonej o to , że:

w dniu 01 maja 2015r w miejscowości S., rejonu (...), kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym 1,20 mg/l; 1.25mg/l i 1.18mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o przestępstwo z art. 178a§1kk

I. uznaje oskarżoną K. A. za winną popełnienia zarzucanego jej wyżej czynu stanowiącego przestępstwo z art. 4§1kk w zw. art. 178a§1kk i za to na mocy art. 4§1kk w zw. z art. 178a§1kk wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69§1 i 2kk i art. 70§2kk wykonanie wymierzonej oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na mocy art. 71§1kk wymierza oskarżonej karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, co stanowi kwotę 800 (osiemset) złotych;

IV. na mocy art. 42§2kk orzeka oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

V. na mocy art. 49§2kk orzeka oskarżonej środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 200 (dwustu) złotych ;

VI. na mocy art. 50kk orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez publikację jego osnovy na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w B., przez okres jednego miesiąca;

VII. na podstawie art. 627kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych, w tym kwotę 260 (dwieście sześćdziesiąt) złotych opłaty sądowej.

Sygn. akt II K 395/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22 września 2015 roku

Sąd ustalił stan faktyczny:

K. A. nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Dowód: pismo Starosty (...) k. 5

W dniu 01 maja 2015 r. roku oskarżona K. A. spożywała alkohol. Następnie, wsiadła do samochodu osobowego marki V. o nr rej. (...). W dniu tym w miejscowości S. znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadziła ona wskazany powyżej pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. W trakcie jazdy samochodem zatrzymana została przez funkcjonariuszy Policji, którzy poddali oskarżoną jako kierującą pojazdem badaniu na zawartość alkoholu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej. K. A. k. 11-12, 14-15

Pierwsze badanie przeprowadzone o godzinie 17:19 wykazało u K. A. obecność alkoholu o stężeniu 1,20 mg/l w wydychanym powietrzu. Oskarżoną poddano kolejnym badaniom, które wykazały u niej o godzinie 17:34 obecność alkoholu o stężeniu 1,25 mg/l w wydychanym powietrzu, a o godzinie 18:04 – 1,18 mg/l.

Dowód: notatka urzędowa (k.1), protokół z badania stanu trzeźwości oskarżonego urządzeniem elektronicznym typu A. oraz A. (k. 2 i 3);

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona K. A. przyznała się do winy i złożyła wyjaśnienia (k.11-12, 14-15). Utrzymywała w nich, że nie wie co ją podkuśiło żeby wsiąść do samochodu. Oskarżona wyraziła żal za czyn, którego się dopuściła oraz oświadczyła, iż taka sytuacja zdarzyła jej się pierwszy raz i nigdy się nie powtórzy. Oskarżona wniosła jednocześnie o dobrowolne poddanie się karze bez przeprowadzania rozprawy głównej i wymierzenie jej stosownych kar i środków karnych.

Prokurator dołączył do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku na posiedzeniu bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionych z K. A. kar i środków karnych.

Sąd na posiedzeniu w dniu 22 września 2015 r. rozpoznał wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335§1 kpk. Oskarżona nie stawiała się na posiedzenie, będąc o nim prawidłowo zawiadomiona. Sąd analizując akta sprawy doszedł do przekonania, że okoliczności popełnienia czynu zarzucanego oskarżonej nie budzą wątpliwości. Oskarżona przyznała się do winy, okoliczność, iż w dniu 01 maja 2015r w miejscowości S., kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym 1,20 mg/l; 1.25mg/l i 1.18mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, nie budzi wątpliwości, stąd też w przekonaniu sądu nic nie stało na przeszkodzie uwzględnieniu wniosku w trybie art. 335§1 kpk. Ponadto sąd uznał, że wymiar kar i środków karnych uzgodnionych w postępowaniu przygotowawczym i określonych we wniosku Prokuratora pozwoli osiągnąć cele postępowania. W konsekwencji sąd uwzględnił wniosek Prokuratora o wydanie wyroku na posiedzeniu i wymierzenie uzgodnionych kar i środków karnych.

Sąd zważył co następuje:

Ustalając stan faktyczny sprawy sąd oparł się o wyjaśnienia oskarżonej K. A., a nadto o treść notatki urzędowej, protokoły użycia urządzeń elektronicznych, dane osobo-poznawcze i dane o karalności.

W sprawie niniejszej okolicznością bezsporną jest fakt, że w dniu 01 maja 2015r w miejscowości S., oskarżona K. A. kierowała samochodem osobowym marki V. o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym 1,20 mg/l; 1.25mg/l i 1.18mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Są to okoliczności przez oskarżoną przyznane, a nadto wynikają z przedłożonych do akt sprawy dokumentów.

Zatem uznać należy, iż sprawa niniejsza należy do kategorii spraw bezspornych.

Rekonstruuąc stan faktyczny, Sąd w pełni dał wiarę wyjaśnieniom przyznającej się do winy oskarżonej. Wyjaśnienia te jawią się jako niewątpliwe i znajdują potwierdzenie w obiektywnym dowodzie w postaci wymienionych wyżej dokumentów tj. w postaci protokołów użycia urządzeń elektronicznych służących do badania stanu trzeźwości oraz w notatce urzędowej. Nic nie wskazuje, aby oskarżona miała zmierzać do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Ustalając stan faktyczny w odniesieniu do stanu nietrzeźwości oskarżonej Sąd wykorzystał dane zawarte w protokołach użycia urządzeń kontrolno - pomiarowych, które są w pełni wiarygodne, a żadna ze stron nie kwestionowała rzetelności tych protokołów.

Sąd przeprowadził też dowód z karty karnej na okoliczność braku uprzedniej karalności oskarżonej.

Dokonując analizy prawnej przedmiotowego występkę zważyć należy, że popełniając ten czyn oskarżona K. A. działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem posiadając pełną zdolność do rozpoznania znaczenia podejmowanego działania i pokierowania swoim postępowaniem, zdecydowała się na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Oskarżona zatem chciała kierować tym pojazdem w stanie nietrzeźwości i zamiar swój w pełni zrealizowała, godząc w ten sposób nie tylko w zakaz ustawowy zawarty w kodeksie karnym, ale także w przepisy ruchu drogowego i zasady racjonalnego postępowania. Ponadto wskazać należy, iż oskarżona nigdy nie posiadała uprawnień do kierowania jakimikolwiek pojazdami mechanicznymi.

Dokonując oceny prawnej zachowania oskarżonej eksponować należy, iż artykuł 178a§1kk kryminalizuje bezwypadkowe prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w ruchu lądowym. Jest to przestępstwo formalne, którego istotę realizuje wprowadzenie w ruch pojazdu przez nietrzeźwego lub odurzonego sprawcę. Występek ten od strony podmiotowej można popełnić tylko umyślnie, przy czym samo prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym.

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, ze szczególnym wskazaniem na przyznanie się do winy oskarżonej oraz protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, przy uwzględnieniu wyżej przedstawionej argumentacji, Sąd uznał oskarżoną K. A. za winną tego, że w dniu 01 maja 2015r w miejscowości S., kierowała w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. o nr rej (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym 1,20 mg/l; 1.25mg/l i 1.18mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

Tym samym zachowaniem swoim K. A. w pełni wyczerpała znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 178 a § 1 kk, a jej wina nie budzi wątpliwości.

Oceniając stopień winy oskarżonej należy zauważyć, że jest ona osobą dorosłą, od której można oczekiwać odpowiedniego poziomu rozwoju intelektualnego i która winna zdawać sobie sprawę z tego, że kierowanie pojazdami w stanie nietrzeźwości, stanowi przestępstwo i nie może zasługiwać na pobłażliwość, zwłaszcza ze strony Sądu. Nie można nie zauważyć, że oskarżona dobrowolnie wsiadła do pojazdu wiedząc, że znajduje się pod wpływem alkoholu, i tym pojazdem kierowała posiadając świadomość, iż nie ma ona uprawnień do kierowania tym pojazdem.. Znamienne jest też to, że oskarżona w żaden sposób nie była zmuszona do kierowania pojazdem w chwili zdarzenia. Niewątpliwie

okoliczności te świadczą o tym, iż oskarżona ma relatywnie negatywny stosunek do obowiązujących norm prawnych w tym zakresie.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej trzeba podnieść, jak to już zostało wyżej wskazane, że tego typu przestępstwa mają nagminny charakter, nietrzeźwi kierowcy stanowią znaczne zagrożenie bezpieczeństwa przede wszystkim dla innych uczestników ruchu drogowego i są przyczyną szeregu wypadków drogowych. Te z kolei prowadzą nieraz do tragicznych następstw. Natomiast stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej jest tym większy, ponieważ kierowała ona w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym, nie posiadając uprawnień do kierowania jakimkolwiek pojazdem mechanicznym.

Co do wymiaru kary:

Sąd uznał oskarżoną K. A. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 1 i za to, na mocy tego przepisu wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Za okoliczności obciążające Sąd uznał fakt, że tego typu przestępstwa mają nagminny charakter i osoby kierujące pojazdami mechanicznymi w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, a również dla swojego bezpieczeństwa. Nie sposób w tym miejscu pominąć również wysokiego stężenia alkoholu w organizmie oskarżonej, uniemożliwiającego racjonalne myślenie.

Sąd uznał za okoliczność łagodzącą fakt niekaralności oskarżonej. Za okoliczność łagodzącą uznano także przyznanie się do winy przez oskarżoną, okazanie skruchy i przyrzeczenie poprawy. Oczywiście jest, że samego faktu przyznania się do winy przez oskarżoną nie należy przeceniać, bo charakter okoliczności jednoznacznie wskazywał na oskarżoną jako na sprawcę występkę, którą funkcjonariusze policji bezzwłocznie po zatrzymaniu zidentyfikowali, stwierdzając stan jej nietrzeźwości.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zatem, Sąd wymierzył oskarżonej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności obciążające i łagodzące, zwłaszcza w postaci wysokiego stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu, ale także przyrzeczenia poprawy przez oskarżoną. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonej kara zapobiegnie jej powrotowi do ponownej kolizji z normami prawa oraz spełni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uświadomi konieczność przestrzegania norm prawnych i nieopłacalność ich naruszania.

Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. Oczywiście jest, że nie było potrzeby wymierzania oskarżonej kary pozbawienia wolności w tzw. wymiarze bezwzględny. Zasadnym było warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby, co pełnić będzie funkcje swoistego gwaranta, że oskarżona nie dopuści się popełnienia ponownego przestępstwa. Zdaniem Sądu w pełni uzasadnionym było danie oskarżonej szansy w postaci zastosowania wobec niej tego dobrodziejstwa.

Na mocy art. 71 § 1 kk wymierzono również oskarżonej karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki na kwotę 10 złotych, co stanowi kwotę 800 złotych. Co do wymierzonej kary grzywny należy stwierdzić, że jakkolwiek zawiera ona w sobie niezbędny element dolegliwości to jednak nie przekracza realnych możliwości płatniczych oskarżonej, która pomimo tego, że jak podała pozostaje na utrzymaniu rodziców, jest jednak osobą dorosłą i zdrową, która może bezproblemowo podjąć pracę, choćby dorywczą. W zakresie dotyczącym wysokości stawki dziennej uwzględniono dyrektywę o jakich stanowi art. 33 § 3 kk. Z kolei samo wymierzenie kary grzywny

było postąpieniem koniecznym, aby oskarżona nie odniosła wrażenia nadmiernej bezkarności, bo czyn którego się dopuściła, musi przecież napotkać należyłą reakcję.

Na mocy art. 42 § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonej K. A. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Orzekając oskarżonej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zgodnie z treścią art. 56 kk, Sąd uwzględnił omówione powyżej okoliczności dotyczące stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu. Należy podkreślić, że oskarżona naruszyła swoim zachowaniem reguły użytkowania dróg publicznych, a tym samym naraziła innych użytkowników tych dróg i samą siebie, na znaczne niebezpieczeństwo. Z tego powodu stopień naruszenia przez oskarżoną reguły ostrożności w ruchu drogowym jest relatywnie znaczny. Czasowe wykluczenie oskarżonej z udziału w ruchu drogowym jest, zdaniem Sądu, koniecznością z uwagi na dobro osób trzecich, a przy tym obligatoryjne. Ponadto należy wziąć pod uwagę fakt, że orzeczony środek karny stanowi konsekwencję negatywnego zachowania oskarżonej, którego to zachowania oskarżona dopuściła się w sposób świadomy i dobrowolny. Popelniając umyślnie czyn zabroniony K. A. powinna liczyć się z koniecznością poniesienia konsekwencji swojego zachowania. Zachowując się w ten sposób postąpiła w sposób nieodpowiedzialny, równocześnie wykazując lekceważący stosunek do obowiązujących norm prawnych. Dodać należy, że ujawnione w organizmie stężenie alkoholu (1,20 mg/l , 1,25 mg/l i 1,18 mg/l) w wydychanym powietrzu w zasadzie uniemożliwia jakiegokolwiek racjonalne zachowania, które przecież należą do najistotniejszych również przy kierowaniu pojazdami mechanicznymi w jakimkolwiek ruchu, w tym lądowym.

Na mocy art. 49 § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych. Prawdą jest, że w aktualnym stanie prawnym postąpienie w postaci orzeczenia świadczenia pieniężnego na wskazany cel społeczny nie było obligatoryjne, niemniej uznano je za potrzebne i uzasadnione. Do obowiązków statutowych wymienionego Funduszu należy niesienie pomocy pokrzywdzonym oraz świadczenie pomocy postpenitencjarnej. Z tego powodu podjęto decyzję o zasileniu pieniężnym tego podmiotu, poprzez orzeczenie od oskarżonej świadczenia pieniężnego w stosownej, niewysokiej kwocie, bo 200 złotych, adekwatnej do możliwości finansowych oskarżonej.

Ponadto w celu kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd na mocy art. 50kk orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez publikację jego osnovy na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w B., przez okres jednego miesiąca.

Na mocy art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 350 złotych, w tym kwotę 260 złotych tytułem opłaty sądowej. W ocenie Sądu zasadnym jest, aby poniosła ona koszty sądowe we własnej sprawie, uznano bowiem, że przesłanki mogące skutkować zwolnieniem oskarżonej K. A. od ich ponoszenia, a o jakich stanowi art. 624 § 1 kpk, nie zachodzą.